

STALNO ARBITRAŽNO SUDIŠTE
PRI HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI

Broj predmeta: AS-P-2010/39

PRAVORIJEK

Tužitelj: MARK-ING d.o.o., Mažuranićevo šetalište 1, Split

Tuženik: ASTRUM ULAGANJA d.o.o., Radnička cesta 45, Zagreb

U Zagrebu, 27. studenog 2012.

STALNO ARBITRAŽNO SUDIŠTE
PRI HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI
Rooseveltov trg 2, Zagreb

Broj predmeta: AS-P-2010/39

Arbitražni sud Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u Zagrebu u vijeću sastavljenom od dr.sc. Ive Grbina, kao predsjednika vijeća te mr. sc. Hrvoja Momčinovića i prof. dr. sc. Davora Babića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja mark-ING d.o.o. iz Splita, Mažuranićevo šetalište 1, kojega zastupa Teo Tomić, odvjetnik u Splitu, Tršćanska 41/1, protiv tuženika Astrum ulaganja, d.o.o. 10 000 Zagreb, Radnička cesta 45, kojega zastupa odvjetnik Branimir Škurla iz Odvjetničkog društva Bekina & Škurla d.o.o., Preradovićeve 24, radi isplate iznosa od 456.242,07 kn, nakon glavne rasprave zaključene 27.11.2012., u prisutnosti punomoćnika stranaka donio je ovaj

P R A V O R I J E K

1. Tužbeni zahtjev djelomično se usvaja te se nalaže tuženiku ASTRUM ULAGANJA d.o.o. da u roku od 8 dana plati tužitelju mark-ING d.o.o. iznos od 433.327,85 kuna (slovima: četiristotinetrdesetitritisućetristotinedvadesetisedamkunaiošamdesetipetlipo) sa zateznim kamatama od 17% koje teku od 08. rujna 2010.do 30. lipnja 2011. te od 15% koje teku od 01. srpnja 2011.do isplate, dok se odbija tužbeni zahtjev za isplatu daljnjeg iznosa od 22.914,22 kuna (slovima: dvadesetidvjetisućedevećtostinačetnaestkunaidvadesetidvijelipe) sa zateznim kamatama.
2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana naknadi tužitelju troškove postupka u iznosu Od 80.692,21 kuna (slovima: osamdesettisućaašeststotinašesetdvjekuneidvadesetidjednulinu) sa zateznim kamatama od 15% koje teku od 27.11.2012 do isplate dok se odbija zahtjev tužitelja za isplatu daljnjeg iznosa troškova postupka od 14.750,00 kuna (slovima: četrnaesttisućasedamstotinaipedesetkuna) sa zateznim kamatama..

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je Stalnom arbitražnom sudištu pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (u daljnjem tekstu: Sudište) podnio tužbu radi isplate iznosa od 456.242,07 kuna sa zateznim kamatama i troškova postupka. U tužbi i tijekom postupka on tvrdi:

- da je temeljem ugovora o građenju od 01.02.2010. (u daljnjem tekstu: ugovor od 01.02.2010.) sklopljenog s naručiteljem SPECTATOR GRUPA d.o.o. iz Zagreba izvodio radove na uređenju interijera stana u gradu Visu, obala Svetog Jurja 11, prvi kat. Tokom izvođenja navedenih radova naručitelj je zapao u financijske poteškoće, pa je tužitelj kao izvođač 29.04.2010. sklopio drugi ugovor o građenju (u daljnjem tekstu: ugovor od 29.04.2010.) s tuženikom kao naručiteljem. Predmet tog ugovora bilo je izvođenje završnih građevinskih, obrtničkih i instalaterskih radova na istom objektu na koji se odnosio i ugovor od 01.02.2010. Navedeni ugovor ostao je, međutim, i dalje na snazi tako da je tužitelj na istom objektu istovremeno izvodio radove za dva naručitelja.

- da je tužitelj ispunio svoj ugovorni zadatak uz potrebu otklanjanja zapisnički utvrđenih sitnih nedostataka, dok tuženik nije u cijelosti udovoljio svojoj obvezi plaćanja cijene te mu je ostao dužan iznos koji je predmet ovog spora.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tuženik ističe:

- da je za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari Sudište apsolutno nenadležno a i da tužbu treba odbaciti zbog dvostruke litispendencije. Oba navedena prigovora ovo je arbitražno vijeće odbilo posebnim zaključkom od 09.06.2011. broj IS-P- 2010/39 i oni ne će biti predmet daljnjeg razmatranja.
- da je on ispunio sve svoje novčane obveze prema tužitelju iz ugovora od 29.04.2010. pa da mu stoga ništa ne duguje;
- da je neke svoje tražbine prema SPECTATOR GRUPA d.o.o tužitelj neopravdano prikazao kao tuženikove obveze, a da tuženik ne odgovara za te obveze.

Tužitelj je za člana vijeća imenovao mr.sc. Hrvoja Momčinovića, dok je drugog člana vijeća imenovao tuženik u osobi prof.dr.sc. Davora Babića. Imenovani arbitri sporazumjeli su se da za predsjednika vijeća izaberu dr.sc. Ivu Grbina.

Nadležnost arbitražnog vijeća za rješavanje ovog spora postoji, budući da su se stranke dogovorile o rješavanju sporova arbitražom pri Sudištu člankom 6. ugovora od 29.04.2010., a ispunila se i daljnja pretpostavka za zasnivanje njegove nadležnosti propisana u članku 3. stavak 1. Zakona o arbitraži („Narodne novine“ broj 88/01 – u daljnjem tekstu: ZA) i članku 1. stavak 2. Pravilnika o arbitraži pri Stalnom izbranom sudištu Hrvatske gospodarske komore (Zagrebačka pravila – „Narodne novine“ broj 150/02), jer je riječ o sporu o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati.

Ugovorom od 29.04.2010. (članak 6.) stranke su se sporazumjele da mjesto arbitraže bude Zagreb (članak 19. ZA) te da jezik na kojem će se provoditi arbitraža bude hrvatski (članak 21. ZA). Na ročištu od 09.06.2011. u skladu s člankom 18. stavak 1. ZA one su izrazile svoju suglasnost da se u ovom postupku na odgovarajući način primijene odredbe hrvatskog Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 - u daljnjem tekstu: ZPP) te da za bit spora bude mjerodavno hrvatsko pravo (članak 27. ZA).

U dokaznom postupku obavljen je uvid u opsežnu dokumentaciju sadržanu u spisu predmeta te su saslušani svjedoci Nikola Vukić, Igor Lučić i Marin Crnčević. Prijedlog tuženika stavljen na posljednjem ročištu da se izvede dokaz građevinskim vještačenjem radi utvrđenja nedostataka radova koje je izveo tužitelj vijeće je odbilo ocijenivši da je taj dokaz suvišan, jer su navedene okolnosti utvrđene na drugi način.

Na osnovu izvedenih dokaza i nespornih navoda stranaka vijeće je ocijenilo da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Nesporno je da je tužitelj temeljem ugovora od 29.04.2010. izveo određene građevinske radove na uređenju interijera stana u gradu Visu, obala Svetog Jurja 11, prvi kat. Tvrdi da mu nije isplaćena cjelokupna cijena za obavljene radove, tužitelj zahtijeva da mu se dosudi iznos koji je predmet ovog postupka, jer da je to svota koju mu tuženik još duguje. U takvoj situaciji tužitelj je trebao dokazati kolika je bila cijena radova koje je izveo u ispunjenju ugovora od 29.04.2010. te koji njen dio mu još nije isplaćen. U razrješenje ovog spora on je

međutim krenuo drugim, pogrešnim putem. Iako su naime ugovor od 01.02.2010. i ugovor od 29.04.2010. dva odvojena posla koje je tužitelj sklopio s dva različita naručitelja, on ih je u ovom postupku tretirao kao jedan jedinstveni poduhvat te je u svom podnesku od 21.06.2011. izveo računicu koja ne korespondira s dokazima što ih je sam predložio tako da većinu tih dokaza ovo vijeće nije uspjelo povezati s utuženim iznosom. Sadržaj pak iskaza saslušanih svjedoka je takav da ne pridonosi ocjeni da li je tužbeni zahtjev osnovan. S druge strane, tuženik koji se je protivio tužbenom zahtjevu nije pružio bilo kakve dokaze u prilog svojim tvrdnjama. Arbitražno vijeće nije bilo ovlašteno utvrđivati druge činjenice niti izvoditi druge dokaze, jer ih stranke nisu iznijele odnosno predložile (članak 7. ZPP). S obzirom na sve navedeno vijeće se je pri donošenju odluke prvenstveno oslonilo na dvije isprave nastale na kraju izvođenja radova iz ugovora od 29.04.2010. koje su zajedničke za obje stranke, a to su: okončana situacija broj 0065-2010....R-1 od 05.07.2010. te Zapisnik o preuzimanju radova na objektu u Visu od 08.07.2010. Tuženik je doduše neargumentirano tvrdio da je navedenu okončanu situaciju njegova zastupnica potpisala ne provjerivši prethodno stanje stvari a da je spomenuti Zapisnik potpisao kao tuženikov predstavnik Nikola Vukić koji je bio voditelj projekta, ali nije bio ovlašten u ime tuženika potpisati Zapisnik. On, međutim, nije doveo u sumnju točnost sadržaja navedene dokumentacije.

Iz okončane situacije od 05.07.2010. slijedi da je tužiteljeva tražbina prema tuženiku veća od utužene svote (iznosi 636.322,77 kuna) te je stoga vijeće tužitelju u osnovi priznalo iznos koji je tužbom zatražio, imajući na umu da u smislu odredbe članka 2. stavak 1. ZPP ono mora odlučivati u granicama tužbenog zahtjeva.

Iz Zapisnika o preuzimanju radova razvidno je da je tužitelj imao obvezu sanirati tamo navedene nedostatke na objektu, a to on, što je nesporno, nije učinio. Zbog toga je on na ročištu od 27.11.2012. izrazio svoj pristanak da mu se utužena naknada umanjí za iznos od 15.000,00 kuna. Međutim, u svom podnesku od 21.06.2011. tužitelj je priznao da je procijenjena vrijednost uočenih nedostataka 22.914,22 kune, pa mu je za toliko umanjen dosuđeni iznos.

Prema tome, tužitelju je dosuđen iznos od 433.327,85 kuna dok je za iznos od 22.914,22 kuna njegov tužbeni zahtjev odbijen.

Tuženik kasni s ispunjenjem svoje novčane obveze, pa je stoga u obvezi tužitelju platiti zatezne kamate (članak 29. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima – „Narodne novine“ 35/05 i 41/08 – u daljnjem tekstu: ZOO). Ugovor od 29.04.2010. iz kojeg proizlazi sporna tužiteljeva tražbina je trgovački ugovor u smislu odredbe članka 14. stavak 2. ZOO. Prema odredbi članka 29. stavak 2. ZOO stopa zateznih kamata na odnos iz trgovačkih ugovora određuje se, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena. Za razdoblje od dospelosti tužiteljeve tražbine do 30. lipnja 2011. ta je stopa iznosila 9% godišnje („Narodne novine“ 82/10 i 1/11), a nakon toga ona iznosi 7% godišnje („Narodne novine“ 74/11, 1/12 i 73/12), što znači da tuženik duguje tužitelju zatezne kamate od 17% koje teku od 08. rujna 2010. do 30. lipnja 2011. te od 15% koje teku od 01. srpnja 2011. do isplate.

Prema odredbi članka 35. stavka 2. ZA o troškovima postupka arbitražni sud odlučuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a posebno ishod arbitražnog postupka. Ovim je pravorijskom gotovo u cijelosti prihvaćen tužbeni zahtjev, pa je stoga arbitražno vijeće odlučilo da tužitelju naloži da tuženiku naknadi sve potrebne troškove

postupka, budući da tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi (članak 154. stavak 3. ZPP). Ti se troškovi sastoje od predjuma za pokriće troškova arbitražnog postupka (31.042,21 kuna), nagrade punomoćniku u skladu s Tarifom o nagradama i nakadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» broj 148/09) i to za sastav četiriju podnesaka u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn, za zastupanje na ročištima od 09.06.2011., 17.05.2012., 18.06.2012. i 27.11.2012. u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn te za porez na dodanu vrijednost u iznosu od 9.650,00 kuna, dakle, ukupno 80.692,21 kuna. Prema odredbi članka 155. stavak 1. ZPP, pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. U skladu s time tužitelju nisu priznati putni troškovi i dnevnice njegovog punomoćnika u iznosu od 14.750,00 kuna. Stranka dakako može angažirati punomoćnika odvjetnika čiji je ured izvan sjedišta Sudišta, kao što je to tužitelj i učinio, ali snajanje povećanih troškova koji proizlaze iz takvog zastupanja ne može prebaciti na teret svog protivnika, već ih bez obzira na uspjeh u parnici mora sam snositi. U konkretnom slučaju ti troškovi zastupanja koji se priznaju na teret protivnika ne mogu biti veći od troškova koje bi tužitelj imao da ga je zastupao odvjetnik sjedište čijeg ureda je u Zagrebu. Na obređeni iznos troškova postupka tužitelju su dosuđene zatezne kamate u skladu s odredbom članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona («Narodne novine» 112/12).

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

Stalno arbitražno sudište
pri Hrvatskoj gospodarskoj komori
U Zagrebu, 27. studenog 2012.

Predsjednik arbitražnog vijeća

[Signature]
dr. sc. Ivo Grbin

Članovi arbitražnog vijeća

mr.sc. Hrvoje Momčinović

[Signature]

Tajnik SAS-HGK

prof.dr.sc. Davor Babić

[Signature]

Andreja Čavlina, dipl.iur.

[Signature]